

F. t. L. om Kirkers Bestyrelse m. m.

Tilfælde været indsat et Patronat. Tilsvarende til, hvad der er gældende udenfor København, er det nu foreslaaet, at den almindelige Regel skal være, at Overtilsynet dannes af Overpræsidenten og Biskoppen, men det er dog anset for nødvendigt at indsatte en Bestemmelse, hvorefter Ministeriet bemyndiges til, hvor særlige Forhold for de nuværende Kirkers Vedkommende gør det nødvendigt eller ønskeligt, indtil videre at lade Bestyrelsesforholdet forblive uforandret eller at fastsætte, i hvilket Omfang Lovforslaget skal komme til Anvendelse. Der sigtes herved ikke blot til de nugældende Regler for Vor Frue Kirke, hvis Patronat er Københavns Universitets Konsistorium, til Holmens, Garnisons og Citadelskirken, for hvis Vedkommende henholdsvis Marineministeriet og den kommanderende General i 1ste Generalkommandostrikt er Patron, men ogsaa for andre Kirker gøre særlige Forhold sig gældende (Frederikskirken, Jesuskirken i Valby), og endvidere bør Spørgsmaalet om Patronatsforholdet formentlig ogsaa holdes aabent i alt Fald med Hensyn til en Del af de Kirker (de ældre Sognekirker), for hvilke Københavns Magistrat er Patronat. For alle de nyere selvejende Kirker er allerede Overpræsidenten og Biskoppen Patronat.

Kirkernes umiddelbare Bestyrelse er efter de nugældende Regler forskellig i København, i Købstæderne og paa Landet. I København bestaar Kirkeinspektionen af Sognepræsten, Kirkeværgen og et af Borgerrepræsentationen valgt Medlem (Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. m. af 19. Februar 1861 § 27). Kirkeværgen vælges af Patronatet. For Købstæderne findes Reglen om Kirkernes Bestyrelse i Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 17. Inspektionen bestaar af Sognepræsten, Borgmesteren og et af Byraadet af dets egen Midte valgt Medlem. Kirkeværgen, der kun undtagelsesvis har Sæde i Kirkeinspektionen, vælges af denne.

Udenfor København og Købstæderne findes, som foran nævnt, ingen almindelig Bestemmelse om Kirkernes Bestyrelse, men der har i hvert enkelt Tilfælde været indsat en Bestyrelse, jfr. herom foran.

I det foreliggende Forslag er der foreslaaet ensartede Regler for København, Købstæder og Landet, idet Grundlaget, paa hvilket Kirkebestyrelserne kunne opbygges, overalt er det samme, nemlig Menighedsraadet. Tilsynet er foreslaaet

Forelagte Lovforslag m. m.

sammensat foruden af vedkommende Præst af to af Menighedsraadet af dets egen Midte valgte Medlemmer, som have Bopæl i Sognet eller Kirkedistriktet. Da det i Henhold til Menighedsraadslovens § 2, 2det Punktum, kan hændes, at et Sogn eller Kirkedistrikt kun har et derboende, valgt Medlem af Menighedsraadet, er det foreslaaet, at Menighedsraadet skal kunne vælge et Medlem af Tilsynet udenfor sin egen Midte. Hidtil har et Landsogn eller et Landdistrikt, der har fælles Kirke med Købstaden, ikke i Almindelighed haft nogen Del i Kirkens Styrelse. Men da Beboerne som Regel betale Tiende til Kirken, og det ved Højesteretsdom endvidere er statueret, at Beboerne af Landdistrikter, der ere henlagte til Købstæderne, skulle deltage i Ligninger til Kirken i Henhold til D. L. 2—22—64, hvor der ikke kan paavises en særlig Hjemmel til Fritagelse herfor, er det naturligt, at der gives vedkommende Landsogn eller Landdistrikt en Repræsentation i Tilsynet.

Det er dernæst foreslaaet, at Tilsynet selv vælger sin Formand. Denne Bestemmelse, der er en Afvigelse fra de hidtil gældende Regler, idet hidtil Sognepræsten har været født Formand, maa Ministeriet anse for bedst stemmende med den ved Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 truffne Bestemmelse, hvorefter Sognepræsten heller ikke er født Formand i Menighedsraadet.

Medens det paa Landet i Reglen vil være naturligt, at et af Tilsynets Medlemmer tillige vælges til at fungere som Kirkeværge, idet dette Hverv under almindelige Landsbyforhold ikke vil være meget omfattende, har man anset det for nødvendigt at forbeholde Tilsynet ikke blot i Købstæderne, men ogsaa paa Landet, hvor særlige Forhold gøre dette ønskeligt, at vælge en Kirkeværge udenfor Tilsynet. Valget af Kirkeværge bør i dette Tilfælde stadfæstes af Overtilsynet, hvilket, foruden at være stemmende med den hidtil gældende Regel i Købstæderne, tillige staaer i Forbindelse med, at man har foreslaaet Bestemmelsen i Forordning om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8. Juli 1840 § 50 gjort gældende for Kirkeværger og Kasserere. Bestemmelsen om en særlig Kasserer tager navnlig Sigte paa København og Købstæderne.

§ 5.

§ 5 indeholder Reglerne om Formuens Bestyrelse. Bestemmelsen om, at Kapitalformuen skal være underlagt Overtilsynets